

в животі. От, прийшов за мяткою, а я в розсіянню дав йому листків на прочище не. Ну, а після того — що думаєте?.... два дні його чистило без упину!... Але я розговорився а треба спішити ся, бо завтра вінчане а сестрінок „молодої” обіцявсь мене ранісенько збудити... (зіває). О, певно вже пізно. (сягає по годинник, а рівночасно випадає з кишені лист в коверті). Що се, лист? Звідки би він взяв ся? (думає). Ага, от нагадав: ще передвчера мені принесли... От, зно ва забув прочитати, бісова пам'ять! (роздирає коверту і читає): Вельми Шановний Пане Парфентій! Моя тіточка, тільки що одержала лист від адвоката, що блаженної пам'яті її чоловік був асекурований й по ньому тіточка має дістати п'ять тисячів доларів. (счудований звертається до слухачів). Но, і бачите, мої панове й пані, ще будуть долари у добавку. Се вже красше! [читає далше]. Тому дорога тіточка змінила свою